

Audiència. “Estar units entre nosaltres ens mena a estar units amb Déu”

El Sant Pare en l'audiència de dimecres 30 d'octubre va parlar sobre la comunió dels sants. “La comunió dels sants va més enllà de la vida terrenal...i dura sempre” va dir el papa Francesc.

30/10/2013

Estimats germans i germanes, bon dia!

Avui voldria parlar d'una realitat molt bella de la nostra fe, de la «comunió dels sants». El Catecisme de l'Església catòlica ens recorda que amb aquesta expressió s'entenen dues realitats: la comunió en les coses santes i la comunió entre les persones santes (cf. n. 948). M'aturo en el segon significat: es tracta d'una veritat de les més consoladores de la nostra fe, ja que ens recorda que no estem sols, sinó que hi ha una comunió de vida entre tots aquells que pertanyen a Crist. Una comunió que neix de la fe. En efecte, el terme «sants» es refereix als qui creuen en el senyor Jesús i són incorporats a ell en l'Església mitjançant el baptisme. Per això els primers cristians eren anomenats també «els sants» (cf. *Ac* 9, 13.32.41; *Rm* 8, 27; 1 *Cor* 6, 1).

L'evangelí de Joan mostra que, abans de la passió, Jesús va pregar al Pare per la comunió entre els deixebles, amb aquestes paraules: «*Que tots*

siguin u, com tu, Pare, estàs en mi i jo en tu. Que també ells estiguin en nosaltres, perquè el món cregui que tu m'has enviat» (17, 21). L'Església, en la seva veritat més profunda, és comunió amb Déu, familiaritat amb Déu, comunió d'amor amb el Crist i amb el Pare en l'Esperit Sant, que es perllonga en una comunió fraterna. Aquesta relació entre Jesús i el Pare és la «matriu» del vincle entre nosaltres cristians: si estem íntimament introduïts en aquesta «matriu», en aquest forn ardent d'amor, llavors podem fer-nos veritablement un sol cor i una sola ànima entre nosaltres, perquè l'amor de Déu crema els nostres egoismes, els nostres prejudicis, les nostres divisions interiors i exteriors. L'amor de Déu crema també els nostres pecats.

Si hi ha aquest arrelament a la font de l'Amor, que és Déu, aleshores es verifica també el moviment recíproc:

dels germans a Déu. L'experiència de la comunió fraterna em mena a la comunió amb Déu. Estar units entre nosaltres ens mena a estar units amb Déu, ens condueix a aquest vincle amb Déu, el nostre Pare. Aquest és el segon aspecte de la comunió dels sants que voldria remarcar: la nostra fe té necessitat del suport dels altres, especialment en els moments difícils. Si nosaltres estem units, la fe es fa forta. Que bonic és sostenir-se els uns als altres en l'aventura meravellosa de la fe! Dic això perquè la tendència a tancar-se en un mateix ha influenciat també l'àmbit religiós, de manera que moltes vegades costa demanar l'ajuda espiritual de tots aquells que comparteixen amb nosaltres l'experiència cristiana. Qui de nosaltres no ha experimentat inseguretats, pèrdues i fins dubtes en el camí de la fe? Tots ho hem experimentat, també jo: forma part del camí de la fe, forma part de la nostra vida. Tot això no ens ha de

sorprendre, perquè som éssers humans, marcats per fragilitats i límits; tots som fràgils, tots tenim límits. No obstant això, en aquests moments de dificultat cal confiar en l'ajuda de Déu, mitjançant la pregària filial i, al mateix temps, és important trobar el valor i la humilitat d'obrir-se als altres, per demanar ajuda, per demanar que ens donin un cop de mà. Quantes vegades hem fet això i després hem aconseguit sortir del problema i trobar Déu un altre cop! En aquesta comunió -comunió vol dir comú-unió- som una gran família, on tots els components s'ajuden i se sostenen entre si.

I arribem a un altre aspecte: la comunió dels sants va més enllà de la vida terrenal, va més enllà de la mort i dura per sempre. Aquesta unió entre nosaltres va més enllà i continua en l'altra vida, és una unió espiritual que neix del baptisme i no

es trenca amb la mort, sinó que, gràcies al Crist ressuscitat, està destinada a trobar la seva plenitud en la vida eterna. Hi ha un vincle profund i indissoluble entre tots els qui són encara pelegrins en aquest món -entre nosaltres- i aquells que han travessat el llindar de la mort per entrar en l'eternitat. Tots els batejats a la terra, les ànimes del Purgatori i tots els benaurats que són ja al Paradís formem una sola gran família. Aquesta comunió entre terra i cel es realitza especialment en l'oració d'intercessió.

Estimats amics, tenim aquesta bellesa! És una realitat nostra, de tots, que ens fa germans, que ens acompanya en el camí de la vida i fa que ens trobem una altra vegada allà dalt, al cel. Anem per aquest camí amb confiança, amb joia. Un cristià ha de ser alegre, amb l'alegria de tenir molts germans batejats que caminen amb ell, sostingut amb

l'ajuda dels germans i de les
germanes que fan aquest mateix
camí per anar al cel, i també amb
l'ajuda dels germans i de les
germanes que són al cel i pregunten a
Jesús per nosaltres. Endavant per
aquest camí amb alegria!

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca-es/article/audiencia-
estar-units-entre-nosaltres-ens-mena-a-
estar-units-amb-deu/](https://dev.opusdei.org/ca-es/article/audiencia-estar-units-entre-nosaltres-ens-mena-a-estar-units-amb-deu/) (08/08/2025)